

žywe a humarke, to jo: kotarychž ten budny žen žywyh namakasch bužo, a tež schyčne te, kotarež humreli su, a wot nogo gorějsbužone budu, welike a male, niske a hušofe (Mudrosčž 6, 6—9), te wěreze, jogo wojze, a te boganebojasne, kotarymž won kosly groni; te budu schyčne psched tym Kristušowym budnym stolom sjawjone hordowasch, aby jaden kuždy dostał, sa tym ako won jo žynil pschi schěknem žyweńu, daschi jo dobre abo šle (2. Cor. 5, 10). Lěž rownož pak te wěreze psched ten bud pschisch budu, ga woni weto nebudu do togo budu pschisch (Joh. 5, 24), woni nebudu sasužone, daniž jich grěchy sjawjone hordowasch, pscheto woni su jim Jesu Krista dla wodane, a do teje dlymi togo morja chyschone (Mich. 7, 19), schyknogo jich pschestupeńa nedej spomniete hordowasch (Hesek. 18, 22).

Bož piědny pschichod stanu be
 We ponižnoseži pokornie;
 Ten drugi bužo zašchny bušch,
 Až grěšchniki tam budu hušch.

Te pak, lenž how we Bogu su,
 Te potom k wjašelu tam du,
 A bejže pla tych janželow,
 Bož psched tym grěchom maju šchow.

III. Kak pak bužo ten blědny bud žaržany?

Ma to dajscho nam k tšcheschemu wotgronisch.

Ten blědny bud bužo žaržany sa Božym słowem; pscheto tak žejo Jesus: „Chož mińo sajschpijo a moje słowa gorěj newesmjjo, ten ma južo, lenž jogo šuži; to słowo, kotarež ja šom gronil, to šame bužo jogo šužisch na blědnem dnu.“ To Bože słowo jo pak jedno słowo teje kasni